

Ἄν τὸ φωροφιλότιμο καλὰ καλὰ μὰς στύφῃ
 ἔθνος καὶ κράτος συμφορὰν καμψίαν δὲν θὰ πάθῃ.
 μὲ τὴν φιλοτιμίαν μὰς ὀργήγορα θὰ λείψῃ
 κάθε κακότροπο στυρί καὶ κάθε καλαγχαθί.
 Φιλοτιμία μοναχὰ καὶ μερικά στέρησης
 καὶ τρίχει χιλιεκατοντὸν ἀγαθὸν ἡ βρύσις,
 φιλοτιμία μοναχὰ ἐπὶ τὸνοματί μου
 καὶ εὐθὺς ἡ γλῶσσα δίνεται παντός ἀφιλοτίμου,
 φιλοτιμία μοναχὰ μὲ μερικά βυστία
 καὶ τότε θεραπεύεται καθένας ἐμπροσφύτης,
 καὶ κάθε Κάλχας πάνσορος καὶ μάντις Τειρεσίαις
 χειροτονεῖται παραυτὰ μετὰ Χριστὸν προσφύτης,
 φιλοτιμία μοναχὰ μὲ βάρος νῶον φόρον
 καὶ εὐθὺς ἐξαφανίζεται πλῆθος λιμοκοντόρων,
 φιλοτιμία σθιναρὰ καὶ πατριωτικὴ
 καὶ ἀπὸ τὸ μέσον αἰρεται καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ,
 φιλοτιμία μοναχὰ καὶ πάντων καὶ πασῶν
 καὶ τότε θὰ πληρώνεται τὰ τέλη μὲ χρυσόν,
 φιλοτιμία μοναχὰ ἱπποτικὸν ἀνθρώπων
 καὶ τοκογλύρους μιαιφῶς θὰ φάμ' ὅτ' οὐκ ἀντάρι,
 φιλοτιμία μοναχὰ νὰ μὰς ἀνοίξῃ τόπον
 κάθε Μαρτυρολόγιον καὶ κάθε Καλαντάρι,
 φιλοτιμία μοναχὰ καὶ ἡ πίστις μὰς θὰ λάμψῃ
 σὰν φῶσορο βεγγαλικό, ρουκέτα, τρακατρούκα,
 καὶ τὸν Μαλίαν τῶν χρωῶν γοργότατα θὰ κάμψῃ
 καὶ ὅλους θὰ τοὺς καθίσωμ' ὅτ' οὐκ ἀντάρι τὴν μπουκα,
 θὰ γίνουσι οἱ Φιλέλληνας καὶ τῶν πλείονων πλείονες
 καὶ ἐντὶ πατρῶν θὰ σπείρωμεν ὡς ἄλλοι Δευκαλίωνες
 παλαιόσχη Γαλλικὰ καὶ Ἀγγλικὰ στεριλίας
 ὅτ' αὖτε χερσὸντα τέλματα, στήν γῆν τῆς καβαλίας.

Φιλοτιμία, Ἕλληνας, ἂν εἶθε πατριώται,
 καὶ θὰ σωθῇ πρὸς χάριν σας Λουκουίλιον τραπίζι,
 καὶ ὅλοι παχὺτατὸν ζωμόν καὶ ὀρεκτικὸν θὰ τρώτῃ
 ἀπὸ φωλαῖς χελιδονίων σὰν ἔργοντες Κινεῖσι,
 φιλοτιμία, Ἕλληνας, ὀλίγους κόκκους μόνον
 καὶ εὐρίσκειται τὸ στάδιον ἀληθινῆς προσέου,
 καὶ τότε ἱκτάσις γλῶσσῶν καὶ ἀειθαλὸν λευμῶνων
 καὶ κήποι Σεμιράμιδος καὶ Κολοσοὶ τῆς Ρόδου.
 Καὶ τί θὰ ὅσιν, μωρὲ παιδιὰ, τὰ μάτια μὰς ἀκόμη...
 χρυσὰ καλλᾶζουσι ἄλογα καὶ ὀλόχρυσ' ἱπποκόμει
 μὲ πέταλα κατὰχρυσὰ τὰ χρυσοπεταλίδων,
 ἱπποπόταμους κυνηγοῦν καὶ τοὺς χρυσοσελίδων,
 εἰς χρυσορρόαν ποταμὸν ζιτανίαν κολυμποῦν,
 κούμπις χρυσὰς πᾶν καὶ ἔρχονται καὶ μὰς ἀποκομίζουν,
 χρυσομύγαις τὰ πινὰ τῶν μουλαριῶν ταμπουῶν,
 χρυσομύγαις τὰ κρέατα τῶν χαλαπῶν βρωμίζων,
 ταῦρους χρυσοὺς νυχθημερὸν χρυσοὺς πειραζόντων εἰστροί,
 χρυσὰ γαϊδουρία εἰσρόνται μ' ὀλόχρυσον καπίστρι,
 κότες χρυσάκι, αὐτὰ χρυσὰ, χρυσοδριβὴ Ταμεία,
 ὅλα μὲ μὴ τὰ χρύσεον χρυσὴ φιλοτιμία.
 Τόσο μ' αὐτὴν κατέκλυσαν τὸ κράτος οἱ παράδες,
 ποὺ σήμερον νομίζονται τοὺς Φεραῶ πληρῆ...
 ἀδιάκοπα φορτύνονται καμψίαις καὶ φοράδες
 καὶ ἀκόμη δὲν ἰστέφουσι ἡ χρυσοφόρος γῆ.
 Ὅρσε καὶ σὺ, μὰ νὰ καὶ ἱγὺ, αὐτὸς, ἐκείνος, τοῦτος...
 φάτε, περιδωμάσετε... ἔχειλαίς τὸ πλούτος...
 δὲν γουργουρίζου ὅπως πρὶν ἐντερικοί σωλήνες...
 βρατεῖα κατακούτελα τὸν Λόου μὲ στεριλινίας.
 Ὅλα χρυσὰ, μωρὲ παιδιὰ, καὶ μὴ, δύο, τρεῖς,
 θὰ πάρῃ τίλος, ἀλὰ τρεῖ, καὶ ἕως ἡ πατρίς.

Z.

Μὲ σιγὴν πολὺπλοκα, Τριεὺση, ξέρισσου
 καὶ ἱλῆσπὸν μὰς τοὺς πτωχεύς κατὰ τὸ ἐλεός σου,

μὴ μὰς ἀφίνης εἰς ἀγρόν κατὰξῃρον νὰ βόσκωμεν,
 ἃς ἀνηγήσῃ στήν Βουλὴν ἐξάψαλμος κοντός
 ὅτι τὰς ἀνομίας μὰς γινώσκεις καὶ γινώσκωμεν
 καὶ ἐνώπιόν μας ὁ σὺρ Λὸ ἐστὶ διαπαντός.
 Ἡμᾶρτομεν τοὺς δανισταῖς ἐπὶ πολὺν καιρὸν
 καὶ πάντες ἐπισήσαμεν αὐτοὺς τὸ πονηρὸν,
 καὶ πᾶς μισίλην ρυπαρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐμίσσησε,
 ἐν ἁμαρτίαις δὲ καὶ ἡμᾶς ἡ μήτηρ μας ἐκίσσασε,
 πλὴν σὺ ἐδῆλωσας ἡμῖν τὰς πλειονοψηφίας σου
 καὶ τὰ ὅληα καὶ κρύφει τῆς Ἀγγλικῆς σοφίας σου,
 καὶ φάρμακ' ἀνεκάλυψες ἀρμόδια πρὸς ἱσθὶν
 καὶ ἀκουεῖς τοὺς Ἕλλησι μεγάλῃ ἀγαλλίασιν
 καὶ εὐθὺς ἀγαλλιάσονται ὅσα ταπεινωμένα
 καὶ φόντα ὕψωθήσονται πολὺ κατεβασμένα.

Ἀποστρέφον τὸ πρόσωπον μ' ἀπάθην μεγάλῃν
 ἀπὸ τὸν Πίτ, τὸν Θόδωρον, καὶ αὐτὸν τὸν χρυσομᾶλλον,
 ὅστις χαρτοφύλακον ὁρραίνειν ἐν σπουδῇ
 καὶ νῦν μὲ φίλους ἐνδεκα ἔχοντες πῦρ καὶ φλέγι με,
 ἀλλὰ δὲν ἴθλων τέσσαρες εἰς τούτων ἐπιστῇ
 ὁ μὲν ἀγρόν ἡγόρασεν, ὁ δὲ γυναικα ἐγῃμα.

Μὴ ἀνταλῆς ἀρ' ἡμῶν τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον,
 σὺ στῆριξον τὸ σκάφος μὰς εἰς τοῦτο τὸ ναυάγιον,
 καὶ εὐθὺς κατασυνθροῖται πᾶς λαὸς κριομύτης...
 σὺ, κύριε Χαρίλαι, τὰ χεῖλη μὰς ἀνοίξεις
 καὶ ἀναγγελεῖς τὸ στόμα μὰς τὴν αἰνέσιν τὴν σὴν,
 ὅτ' εἰ θυσίαν παρ' ἡμῶν θῆλεις χρυσοῦν,
 ἔδωκαν ἂν οἱ Ἕλληνας καὶ μὲ τὸ περιπλεῖν
 ὀλοκαυτώματα πολλὰ καὶ φόρους πετρελίων.

Τὸ νῆον Ἰσοζύγιον ἀπόπλυνον καὶ κτένισον
 καὶ ἐν τοῖς ἐγκατέτοις μὰς εὐθὺς τὸ πνεῦμα σου ἐγκαίνισον,
 βοήθει δὲ μὴ πάθωμεν ψαμμίσιν νεφρὸν
 καὶ ἡσυχὸν ὕπνον δώρησον τοῖς πασι καὶ ἱλαφρὸν
 καὶ ἀππλάγμενον ἐντελὸς εἰς τῆς χρεωκοπίας
 καὶ Λόρδους χρίσε τοὺς Ρωμηούς χρυσῆς ξεροκαμπίας.
 Καὶ διακαστήσου ἡμᾶς θρημμένους καὶ παγεῖς
 ὅτ' οὐκ ὄλγιν μείλλοντα καιρὸν τῆς προσευχῆς,
 ἔχοντας ἀπαράβατον τὴν μνήμην τῶν θαυμάτων σου
 καὶ τὸν Ἰσοζύγιον σου καὶ τὸν περισσευμάτων σου.

Καὶ τότε θυμιάματα, βωμοί, θυσιαστήρια,
 καὶ βότεια σιγήροι στρατοὶ καὶ ἀξιωμαχοὺ στόλου,
 καὶ τότε θὰ χερκοροῦντο χρεῖτά' ἀκρατήρια
 χωρὶς νὰ ἐρεθίζεται ὁ Μεσσηνίης ὄχλος.
 Ἔστω καθὼς ἡ τρέχουσα καὶ ἱκάστη ἔδωμάς,
 φανὸς Μυλλόρδος ἐγκαίρος πρὸς πᾶσαν πληρωμὴν,
 τὸ πλοῦσιον περισσεύμα ἐλθῆτω καὶ ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ πάντες ἀλληλοῦσι νὰ ψάλλωμεν καὶ ἀμήν.

**Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Σκόκου Ἡραπολόγιον τὰ μάλα κλασικόν,
 σπουδαῖον, ποικιλόμορνον, γελοιογραφικόν,
 πεντακοσιοεὶδιον καὶ ἀνέμωτον ἐκόνων,
 οὐ νὰ διαβάξῃς ἐμπροσὶς ἐλόκληρον τὸν χρόνον.
 Ὅ τύπος τοῦ ἐξαιρέτου, μιστὸς καλαισθησίας,
 ἡ δὲ τιμὴ ἀντὶ δραμῶν τισσάρων καὶ ἡμισίας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου κοινογράφος κοίτης.